

[Krag.]

erklærer, at Stemmer, der falder paa dem, skal komme den socialdemokratiske Rigsliste til gode. Og saa faar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen ikke nogen Repræsentant i det andet Ting. Hvad skal han saa gøre, for det er jo ikke sikkert, at Socialdemokraterne er rede til Gentjeneste over for en hvilken som helst Beslutning, som det ærede Medlem maatte ønske at stille Forslag om.

Men saa ser jeg til sidst paa den følgende Side, efter at man nu har siddet og spekuleret over disse Bemærkninger til denne Paragraf, det overraskende i de indledende Ord i sidste Stykke af Bemærkningerne til Paragraffen: „Selvstændige Beslutninger af det enkelte Ting kan dog stadig tages“. Ja, hvis nogen kan finde Overensstemmelse i de Forklaringer, der her er givet til de enkelte Stykker i § 38, saa maa jeg sige, han har været heldigere, end jeg har været, thi jeg har ikke kunnet forstaa andet, end at her er en saadan Grad af Uklarhed, som tydeligt viser, at med Hensyn til Tingenes Behandling af Sager er der skabt et System af en saadan Indviklethed, at jeg ikke paa nogen Maade tror, hvis Regeringstrekanten faar dette Forslag gennemført ved Folkeafstemningen, at det vil holde gennem ret mange Aar.

Jeg forstaaer, at Forholdet er dette, at i hvert af Tingene maa der nok føres en saglig Forhandling, og der maa ogsaa nok føres en politisk Konversation, men noget som helst Udtryk over for det siddende Styre i Form af Kritik eller Krav maa det enkelte Ting ikke tillade sig. Hvis man skal til noget saadant, maa Den Forenede Rigsdag mobiliseres. Og hvad vil Følgen deraf blive? Vil det ikke blive en dobbelt Konfekt i Forhandlingerne? Vil det ikke sige, at de Forhandlinger, der er indledet i det af Tingene, hvor man nu har beskæftiget sig med Sagen, skal gentages, naar Sagen kommer til Den Forenede Rigsdag, hvor jo Medlemmerne af det andet Ting møder som ligeberettigede og derfor har Krav paa at blive fuldt ud oplyst med Hensyn til Formaalet og Indholdet af et saadant Forslag? Derfor tror jeg, at man ikke gennem det komplicerede System, man her har stillet op, vil faa Held til at simplificere Forretningsgangen i Rigsdagen og derigennem bidrage til, at Forhandlingerne vil tage lidt mindre Tid, end Tilfældet hidtil har været.

Jeg synes, at det er i Sandhed et Tokammer med mindre end beskedne Beføjelser for det enkelte Ting, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her har opnaaet, og saa var det dog det ærede Medlem, der

ved Begyndelsen af Kommissionsforhandlingerne stillede Krav om, at der skulde etableres en Forfatning med to ligeberettigede Ting. Ja, for saa vidt er det blevet Tilfældet, at disse to Ting er blevet ligeberettigede, som de nærmest ikke er berettigede til noget som helst andet end at sende det hele hen i Den Forenede Rigsdag. For saa vidt er altsaa det ærede Medlems Ønsker blevet opfyldt, men ganske vist paa en anden Maade, end han vistnok selv mente dem, da de blev fremført, og ogsaa, tror jeg, paa en anden Maade, end Flertallet af Kommissionsmedlemmerne har forstaaet dem.

Og saa ser man da i Stk. 6 i § 38 — selv om der er foregaaet en Ændring paa dette Punkt af Paragraffen —, at Statsministeren og Flertallet til enhver Tid har Ret til at bestemme over et Udvalgsarbejdes Tempo og Tid, hvorved stadig væk som i det oprindelige Forslag et Mindretals Adgang til at kræve og opnaa Oplysninger, som det skønner nødvendige for at kunne tage Stilling i en eller anden Sag, simpelt hen berøves det. Hvis et af Tingene, som behandler et Regeringsforslag, sidder den Frist, som Statsministeren lader sit Flertal fastsætte, overhørig, saa tages Sagen bort fra Tinget og overføres til Den Forenede Rigsdag, hvor den saa skal underkastes to Behandlinger. Men jeg maa dog forstaa det saaledes, at Udvalgsbehandling i Den Forenede Rigsdag maa være udelukket; thi hvis der er nogen Rimelighed i denne Bestemmelse, hvad jeg nu i og for sig for det sidstes Vedkommende ikke kan finde, saa maa Meningens da være den, at man vil forcere Sagerne igennem. Hvis en Udvalgsbehandling skal finde Sted ogsaa i Den Forenede Rigsdag, efter at det Ting, som hidtil har behandlet Sagen, er berøvet denne, ser jeg ikke, hvilken Fordel denne Bestemmelse giver. Men i hvert Fald er det, synes det mig, saadanne Kaar at byde et Mindretal, som jeg ikke tror findes i nogen Forfatning. Mon der er nogen Forfatning i de demokratiske, parlamentarisk styrede Lande, der har tilsvarende diktatoriske Bestemmelser? Jeg tror det ikke. Det har efter min Opfattelse ikke noget som helst med Demokrati at gøre, det er Udtryk for et absolut Flertals- og Regeringsdiktatur, som under Camouflage og Ordgyderi nærmer sig til de totalitære Staters Princip med Hensyn til Mindretals Behandling.

Mindretallene faar ikke Lov til at sige noget i de totalitære Stater; her faar man ikke Lov til at sige noget længere, end den højtærede Statsminister vil tillade det.